

nordlands trompet

Velkommen med din mening! Skriv kort. Oppgi alltid navn, adresse og telefonnummer på dagtid, også om du skriver under signatur. Innlegg kan bli forkortet.

Epost: leserbrev@an.no
Telefax: 75505010
Postadresse: Avisas Nordland, 8002 Bodø

Frps usikre miljøpolitikk

I et tidligere innlegg har jeg undret meg over at Frp våger å tvile på FN's klimarapport. I et svar benekter stortingsrepresentant Kennet Svendsen at Frp er tvilende. De er bare «usikre» på om den globale oppvarmingen er menneskeskapt. Forskjellen mellom tvil og usikkerhet må vel sies å være hårfin.

Nå er det en ærlig sak å være både usikker og tvilende. Men i en så alvorlig sak for kommende slekter, må tvilen komme miljøet til gode. Og det er altså slik at det store flertallet av verdens beste forskere har slått fast at det er de menneskeskapt forurensningene som nå truer vårt klima og økosystemer. Selv en liten dråpe kan som kjent fylle et stort glass, og det er for sent å snyte seg når nasen er borte. Alle usikkerhet til tross: Førre var-prinsippet tilsier at det i miljøpolitikken må handles nå. Vi kan ikke lenger skyve miljøutfordringene over på andre land og kommende generasjoner slik Frp ønsker!

Håkon M. Pettersen,
Venstre-veteran

Glimrende service!

Etter hvert har jeg funnet ut at kafé Kafka i Bodø er en meget bra internett-kafé, og ved et besøk en dag i den stille uken kom servitøren bort til meg med en pose umalt kaffe, fordi de skulle holde stengt påskedagene.

Jeg fikk nesten ikke ord. En slik service er ikke hverdagslig. Stor takk for glimrende service!

Kunde

rett på sak

Noen tanker om velgermakt

Som velger kan man hvert fjerde år utøve politisk makt ved å legge sin stemme i urnen. Like mange ganger blir vi skuffet over hvor lite det nytter. Selv en så markert politisk endring som den vi opplevde ved siste stortingsvalg synes bare å medføre endringer i symbolsaker av begrenset betydning. Som velgere kan vi heller ikke påvirke et sporveistyre med egen agenda om å holde en bane åpen så lenge som mulig slik brukerne ønsker det, like lite som vi kan bestemme over deltakelse eller ikke i Irak og Afghanistan.

Fortærende kan det også være når vårt yndlingsparti etter å ha vurdert valgresultatet velger samarbeid med en politisk retning vi selv ikke liker. Kravet til intern lojalitet mot en felles plattform gjør at «mitt parti» må støtte saker vi ellers er uenige i. Politikk er det muligens kunst, sa Bismarck, men like ofte demonstrerer det avmakt. Likevel har vi mer velgermakt enn vi aner, og vi kan utøve den hver dag. Vi kan påvirke

beslutninger i selv de største organisasjoner og drive toppledere i næringslivet og i regjeringer til vanvidd, om vi bare vil.

Det handler om å la handling følge tanke i flere av hverdagens valg. Om man for eksempel mener det er nok handelsentre i Bodø, eller at et inntil nylig grønt jorde ikke skulle vært nedbygget, kan en gi sitt klare signal ved å ikke møte opp der man er uenig i beslutningen. Mindre omsetning gir grunn til ettertanke, spesielt hos senterledere. Kanskje kan det føre til at planer om ytterligere utvidelser og enda mer nedbygging av grøntarealer blir droppet.

Dette er ikke en oppfordring til boikott av spesielle varer eller institusjoner. Hver og en får gjøre sine egne valg. Men vi vet at om en vare eller tjeneste virkelig rammes av at mange avslår tilbudet, vil det gi resultater som straks kommer på ledelsens skrivebord. «Det hjelper ikke om bare jeg lar være, det er alltid noen andre som går dit»

Olje- og energiminister Odd Roger Enoksen.

Nesten heile styret vraka

Hører at den Oslodominerte valgkomiteen til nytt idrettsstyre har vraka de fleste – sida det blei Tromsø som fikk søke OL – og ikke Oslo/Lillehammer. Det må en vel kunne kalle «takk for sist»...

Ser også i avisen at statsråd Odd Roger Enoksen har godtatt at driftsorganisasjonen for oljebering i nord for HydroStatoil blir lagt til Stjørdal. Det er kanskje et plaster på såret for at Trondheim ikke fikk søke OL...

Regner jo med at velgerne gjør som valgkomiteen til idrettssty-

Usaklig om piggfritt

Når man utsettes for personangrep, da må det være lov å ta igjen. Bodvar Skutvik oppfattet jeg tidligere som en seriøs person, en god maler og et hyggelig menneske. Det er da trist å bli utsatt for et så «svulstig» personangrep som han serverte i avisinnlegg lørdag 31.3.

Dersom BS kommer med konkrete betraktninger, seriøst begrunnet, i stedet for å la pennen løpe løpsk, kan vi gjerne ha en hyggelig dialog, når som helst, om hvilket som helst tema, men ikke i hans nåværende stil.

Solgull Klette har jeg derimot fortsatt stor respekt for, som et meget hyggelig og dyktig menneske. Vi kan gjerne være uenige i noen saker, men det går på sak, ikke på person!

Jeg har kjørt piggfritt jeg og, i hele tre mnd. I den tiden hadde jeg flere ganger vært nødt til å legge et hjulpar i grøfta for ikke å kjøre i baken på de foran meg siden de kunne stoppe på langt kortere strekning enn meg. Jeg bodde da på toppen av en lang og vanskelig bakke, og problemene var nedover, ikke opp.

Jeg disponerer også i dag ved behov, en bil med piggfrie dekk, og i bykjøring og på flatlandet er den perfekt, umtatt på våt blankis, men da er det kjøring over kortere avstander og med kun mindre bakker. En av

Debatten for eller imot piggdekk går videre.

grunnene til at piggfrie dekk fungerer godt er jo blant annet at vi med piggdekk ruor opp overflaten så de får tak.

ret – og vraker de som ikke vil arbeide for Nord-Norges interesser. Vi veit jo hvilke parti de tilhører, og kan jo starte alt i høst...
Godt valg!

Øystein O.

Barna må stå i fokus

Det er vi voksne som har ansvar for at barn blir tatt på alvor, at barns rettigheter blir ivarettatt og at barn får den omsorg og trygghet de trenger i sin oppvekst. Det er derfor sjokkerende å høre om hvordan det står til med barnevernstjenesten, både her i Troms og resten av landet. Barn og unge med behov for hjelp, enten fra barnevernet eller psykiatrik, må vente i flere måneder før de får det.

Årsaken til at de trenger hjelp kan være så mange; foreldre med rusproblemer, omsorgssvikt, mobbing. Listen kan gjøres lang. Konsekvensene av å ikke gi hjelp i tide kan være katastrofal.

Barnevern er et lovpålagt ansvarssområde for kommunene, men til tross for økte rammer til kommunene i 2006 og 2007 har ikke dette blitt fulgt opp. Slik det er per i dag ligger det største ansvaret hos lokalpolitikkerne, og de må prioritere.

Regjeringen og barne- og likestillingsministeren har uttalt at det er lokalpolitikernes ansvar å følge opp og ansette flere i barnevernstjenesten. Dette er vel å skyve hovedansvaret bort, og vil føre til store ulikheter rundt omkring i landet.

Vi mener staten må ta ansvar og gå inn med øremerkede midler til barnevernstjenesten, BUP og PPT, for å sikre likhet og økonomiske rammene, slik at vi får økte menneskelige ressurser for å imøtekomme et økende behov.

Videre bør man se på hvorvidt dette ansvarssområde skal ligge hos den enkelte kommune eller om det best blir ivarettatt på fylkesnivå, for best mulig å ut-

nytte kompetansen og ressursene.

Uansett hvem som sitter med ansvaret: barnas beste må stå i fokus.

Alf M. Fagerheim,
politisk nestleder
Kystpartiet i Troms
Innlegget er forkortet. Red.

Knut F. Jensen

Besøk i Bodø krets fengsel

Æ e forundret over Bodø krets fengsel som mener det er så viktig med at menn må få besøk. Jeg har vært på besøk hos en innsatt onsdag, lørdag og søndag i to måneder nå. Det er en nedtur å komme inn der, stort sett hver gang, pga. de maktyske sure, uvennlige fengselsvakter som jobber der.

Æ e meget skuffa og mista nesten lysten å dra på besøk. Send de ansatte på smilekurs og lær dem normal folkeskikk.

M.C.N.

kan du si med en viss rett. Men om du og jeg er konsekvente, og viser hva vi mener om tiltak og holdninger hjemme eller ute i verden, og forteller det til andre, kan du og jeg påvirke så det monner. Høytidene og opptakten til dem er blitt et stressescendo, og fjerner seg mer og mer fra sin opprinnelse. Turer planlegges og mat til huset skal kjøpes, listene er lange og parkeringsplassene er fulle. Det kan bli harde tak og mye irritasjon før vi synker sammen i familieselskapet, mange helt utslitt.

Behøver det være slik? Om vi opplever at ungene er umulige på kjøpesenteret, hvor for ikke veie barnets uvilje til våre voksen-ting opp mot en tur i skogen eller i svømmehallen? Barna ønsker ofte bare mer stimulans og tid med oss voksne, ikke enda flere butikkesøk og ting. En nabo fortalte at de hadde tatt med seg barna på en tur med bål og grillmat oppunder Keiservar- den en nyttårsaften. Gjøtt hva som gir mest

positive inntrykk på et barnesinn av en slik tur og en tur i butikken!

Om vi gjør flere valg på barnets premisser igjennom oppveksten, kanskje vi vil oppleve færre irriterte nordlendinger og overskrifter med ord som «Glasshusfylla» i mediene? Og om vi er bekvemt for klimae-ndringene og en mulig dramatisk ku- vending for Golfstrømmen, kan vi alle gjøre våre velkjente små og store valg som drar i riktig retning. Hver dag. De valgene vi tar i hverdagen er uten sidestykke de viktigste valgene vi tar, langt viktigere enn de politiske valgene vi gjør hvert fjerde år. Likevel har de politiske valgene også betydning. De setter tross alt premissene for offentlige reguleringer og bruk av midler i fire år av gangen. Kanskje det er tid for at innbyggerne skal bestemme over utbyggingen i våre kommuner, og ikke omvendt? Godt valg 2007!

Terje Cruickshank,
Bodø Venstre